

KRÓTKI SŁOWNICZEK ŻEGLARSKI

Dla szczurów lądowych, wilków morskich i starych wyg morskich pływających w wannach (wersja uproszczona i pozbawiona wulgaryzmów)

Motto:

Żeglarstwo to wielka sztuka, której sens polega na tym, by posuwać się powoli i donikąd, chorując od zimna i wody, ponosząc przy tym ogromne koszty.

Afekt

1. Stan przejściowy amoku, w którym żeglarz decyduje się kupić jacht.
2. Stan przejściowy amoku, w którym żeglarz decyduje się sprzedać jacht.

Bom

Poziomo zamontowana drewniana lub częściej aluminiowa żerdź, do której przymocowany jest żagiel. Doświadczony sternik potrafi opróżnić za pomocą bomu cały pokład z nie wiadomo po co stojących i gapiących się członków załogi.

Bosman

Rodzaj półboga, półczłowieka. Bogiem staje się po wejściu na pokład, a przed wejściem > kapitana, kiedy spada do rangi półboga. W sezonie niepłynym (> żeglarstwo śródlądowe) staje się człowiekiem, zajmującym się okazjonalnie pracami na przystani.

Cisza

Stan na wodzie charakteryzujący się zanikiem wiatru oraz resztek zimnych napojów.

Dewiacja

Nienormalna miłość do morza lub jezior.

Dorsz

Ryba serwowana w wielu restauracjach, widniejąca w menu pod różnymi nazwami - np. jako sola (mięso ryby serwują wówczas w postaci panierowanego filetu), ryba - miecz (mocno przyprawiona i z warzywami) itd.

Dryfujące obiekty

Wszystko co unosi się na powierzchni i nie przyjmuje zaproszenia na kieliszek czegoś mocniejszego.

Etykieta

Obyczaje żeglarskie, obejmujące m.in. kodeks odpowiednich zachowań na wodzie. Np. o łodzi kogoś innego mówi się "łajba" albo "stara balia". Osoba pragnąca zwiedzić jacht rzecze: "Hej tam proszę o pozwolenie wejścia na pokład", na co dostaje odpowiedź: "Proszę bardzo ale buty zostaw na pomoście".

Fala

Ruch wody, który rzekomo wywołuje chorobę morską. W rzeczywistości owa niedyspozycja ma swoje źródło w zbyt częstym zagładaniu do miejsc przechowywania rozmaitych butelek i puszek.

Gawędziarz

Wilk morski, który przeżył na wodzie tyle przygód, że nie może przestać o nich opowiadać.

Geograficzna pozycja, geograficzna szerokość i długość

System wyimaginowanych linii biegnących po powierzchni Ziemi w równych odstępach od równika (szerokość) albo łączących bieguny (długość). Linie te miały być użyteczne w nawigacji, ponieważ jednak są niewidzialne, wielu żeglarzy uważa je za coś bardzo ważnego i zupełnie niepotrzebnego.

Huk

Odgłos wydawany przez fale i zmuszający żeglarzy do szukania schronienia w barze.

Kajuta

Ciasne, dość podobne do toalety pomieszczenie pod pokładem, w którym przebywają członkowie załogi (na boku w przypadku osobnika wysokiego lub na nogach jeżeli chodzi o osobnika wystarczająco niskiego) tak długo aż krzyk > bosmana nie wezwie ich na górę.

Kamizelka ratunkowa

Nadmuchiwany przyrząd, który rozbitka utrzymuje tak długo na powierzchni, aż nie zostanie przejechany przez własny jacht (> statek uprzywilejowany, > regaty, > dryfujące obiekty) lub spieszącą z pomocą > łódź ratunkową.

Kapitan

Nienaturalna mieszanina dandysa, czarownika i ponurego psychopaty. Niepisane prawo pozwala mu na podejście do steru jedynie w trzymilowym pasie przybrzeżnym. Na pokładzie kapitan stoi zazwyczaj beczynnie, mamrocząc niezrozumiale jakieś cyfry. Z zasady to, co zechce powiedzieć jest święte i ważne, aż do odwołania. Dane statystyczne zdradzają, że kapitan z racji swej funkcji jest pozbawiony wszelkich uczuleń na trunki o jakiegokolwiek zawartości alkoholu.

Klub, jachtklub

W sezonie pływym kłopotliwe skupisko osobników o sztywnych szyjach i niezdarnych nogach. Pojawiają się w dużych ilościach w okolicy przystani, zwłaszcza w miesiącach letnich, okupując szlaki wodne wiodące do portów i praktycznie uniemożliwiając nawigację. Wśród wielu cech negatywnych, charakterystycznych dla jachtklubów, wymienić należy nieznośną hałaśliwość i chorobliwą żądzę współzawodnictwa (obie cechy wyrażone w stopniu odwrotnie proporcjonalnie do stopnia doświadczenia członków klubu).

Kotwica

Ciężki przedmiot metalowy, zakończony dużym hakiem i umocowany na długiej linie lub łańcuchu. Służy do utrzymania bezpiecznie jachtu w obranym miejscu, dopóki:

1. prędkość wiatru nie przekracza 2 węzłów,
2. kapitan wraz załogą nie opuszcza pokładu,
3. zegar nie wskaże trzeciej nad ranem.

Łódź ratunkowa

Jedyny znany do tej pory typ łodzi, gdzie w momencie wejścia na pokład szanse na przeżycie zaczynają rosnać zamiast maleć.

Mundur marynarski

Pozwala na pierwszy rzut oka ocenić kwalifikacje noszącego go delikwenta. Im ubranie droższe tym doświadczenie uboższe.

Pasażer

Rodzaj ruchomego balastu, gromadzącego się po stronie zawietrznej jachtu, zwłaszcza gdy nadchodzi szczególnie wysoka > fala.

Przechył

Ważne zjawisko, które może wystąpić na wszystkich łodziach żaglowych: rozpoczyna się gdy wiatr dmie w żagle z jednego boku, a kończy - kiedy jacht demonstruje naturalną tendencję do spoczęcia na dnie.

Regaty

Zmuszanie jednostki pływającej do przemieszczenia się po określonej trasie w możliwie najkrótszym czasie, w towarzystwie innych jachtów usiłujących zrobić to samo. Zabawa ta zazwyczaj kończy się kolizją, wywrotką, wypadnięciem za burtę (> kamizelka ratunkowa, > łódź ratunkowa) lub - najlepszym przypadku - protestem złożonym w komisji regatowej.

Sekstanst

Zabawne, bardzo kosztowne urządzenie na statku, które wraz z dobrym, przejrzystym atlasem pozwala kapitanowi zorientować się, jak olbrzymie masy wody znajdują się w odległości tysięcy mil morskich.

Spinaker

Niezwykle duży, specjalny żagiel, sporządzany z bardzo drogiego i niezwykle lekkiego materiału, zawieszany na dziobie łodzi, aby zwolnić tempo poruszania się.

Statek uprzywilejowany

Statek, który w trakcie kolizji "miał rację".

Ster

Duża, ciężka pionowo zamocowana płyta na tylnym zakończeniu jachtu, która poruszana za pomocą rumpla lub koła sterowego kieruje jacht na chwilę w tę stronę, w którą ten - ze względu na rozmaite okoliczności (kierunek wiatru, siła wiatru, wysokość fali, rodzaj i siła pływów, kształt dziobu itp.) nigdy nie skręciłby dobrowolnie i której z całą pewnością nie będzie mógł utrzymać.

Strona nawietrzna

Ta strona jachtu, z której żeglarze, którzy twierdzą, że opłynęli przylądek Horn, mogą pluć do wody.

Strona zawietrzna

Ta strona jachtu, z której można wyrzucać rozmaite przedmioty, płyny czy osoby bez obawy, że wrócą na pokład.

Szanty

Chóralny śpiew marynarzy (w Polsce najczęściej spotykany w starym morskim mieście Krakowie lub w warszawskim klubie "Stodoła"). W każdym kraju śpiewa się piosenki tradycyjne dla danego obszaru językowego, np. w Polsce są to:

“Shenandoah”, “Sacramento”, “Whisky Johnny”, “South Australia”, “The Drunken Sailor”, itp. czasami szanty wyrażają pozażeglarskie zainteresowania śpiewających (w Polsce np. “Cztery piwka”, “Wina dajcie”, “Bar w Bieszczadach”).

Syrena

Istota, której charakterystykę można sprowadzić do dwóch cech: za dużo w niej ryby do zjedzenia i za mało kobiety do miłości. Inny rodzaj syreny na pokładzie nazywa się gwizdkiem.

Zasady wymijania

Paragraf pierwszy zasad ruchu po wodzie mówi, że dwa jachty, które uległy kolizji powinny się były wyminąć i zrobiłyby to, gdyby nie starania kapitanów (> kapitan) i załóg (> bosman, > pasażer).

Żeglarstwo śródlądowe

Zjawisko występujące, gdy zakupiona łódź pokonuje przestrzeń wyłącznie na wózku za samochodem, a w pozostałych chwilach stoi w ogródku przed domem, ściągając zawistne spojrzenia sąsiadów.

Na podstawie publikacji Henry Bearda i Roya McKie